

ת"פ 68389/07/20 - מדינת ישראל נגד עלי ח'אלדי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 68389-07-20 מדינת ישראל נ' ח'אלדי (עציר)

כבוד השופט, סגנית הנשיא דיאנה סלע
מדינת ישראל

בפני
בעניין:

נגד
עלי ח'אלדי

הנאשם

מר דין

1. הנאשם, יליד 25/12/96, הורשע על פי הודייתו בעובדות כתב אישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של **החזקה ונשיאת נשק ותחמושת** - לפי סעיפים 144(א) רישא וסיפא + 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) ו**החזקת תחמושת** - לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק העונשין.

2. עיקרי כתב האישום המתוקן

ביום 20/7/2020 בסמוך לשעה 9:00 החזיק הנאשם ונשא על גופו אקדח שסוגל לירות כדור שבכוחו להמית אדם מסוג גלוק מס' סידורי EZH-644, הטעון במחסנית המהווה אביזר לנשק המלאה ב- 12 כדורים מסוג 9 מ"מ וכן 4 כדורים נוספים מסוג 9 מ"מ בכיס מכנסיו (להלן: **הנשק, המחסנית והתחמושת** בהתאמה), בלא רשות על פי דין להחזקתם ולנשיאתם; זאת, בשטח הסמוך לבית משפחת ח'אלדי בכפר איבטין (להלן: איבטין) וסמוך להתקהלות של מספר תושבי הכפר; הנאשם נשא את הנשק הטעון נעוץ במכנסיו באזור המותניים, עטה כפפות על ידיו והחזיק ברשותו מסיכת סקי.

באותו מועד, במסגרת פעילות משטרתית שגרית, ניגש רס"ב סאלח עאמר אל הנאשם ופנה אליו בדברים מאחר שחשד בו. הנאשם הושיט יד אל מותנו, רס"ב עאמר תפס את ידו והבחין בנשק; הנאשם ניסה להימלט ממנו, אך רס"ב עאמר תפס את הנשק, אחז בו, ומנע מהנאשם להימלט.

הוברר כי מדובר בנשק המצוי בבעלותו של בנק לאומי, ונגבב במועד לא ידוע בשנת 2007.

ביום 26/7/2020 בסמוך לשעה 13:45, החזיק הנאשם בארון חדרו בביתו שבאיבטין 6 כדורים מסוג 9 מ"מ המהווים תחמושת.

במעשיו המתוארים לעיל, הנאשם החזיק ונשא נשק, אביזר לנשק ותחמושת בלא רשות על פי דין להחזקתם ולנשיאתם.

3. הסדר הטיעון

בטרם הוחל בשמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו חזר בו כאמור הנאשם מכפירתו בכתב האישום המקורי, הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, והורשע על יסוד הודייתו זו בעבירות המפורטות בו. הצדדים, אשר לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, הסכימו כי הטיעון לעונש יהיה חופשי, לאחר קבלת תסקיר של שירות המבחן למבוגרים בעניינו של הנאשם.

ראיות לעונש

תסקיר שירות המבחן מיום 24/1/21

5.

שירות המבחן נמנע מהמלצה עונשית או שיקומית בעניינו של הנאשם, שעברו נקי.

קצינת המבחן סקרה את נסיבותיו האישיות של הנאשם, רווק בן 24, בן בכור להוריו, ולו אח ואחות, אשר התגורר בבית הוריו באיבטיין; הנאשם נעדר הרשעות קודמות, השלים שתי שנות שירות לאומי, שבמסגרתו שימש כמדריך נוער בכפרו, עובר למעצרו החל ללמוד סיעוד באוניברסיטת חיפה, ועבד לפרנסתו בשוק הסיטונאי בחיפה במשך כשנה. קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מסר לה ששלושה חודשים לפני עריכת התסקיר, במהלך מעצרו, נרצח אביו בן ה-48 בנסיבות שלדעתה הן "לוטות בעלטה". הנאשם חווה את אביו, נהג משאית, ואת אמו, בעלת משפחתון לילדים בגין הרך, כדמויות אוהבות ומיטיבות; הוא תיאר כיצד סייע לו אביו רבות גם בלימודיו האקדמיים, הביע דאגה לאמו ולאחאיו נוכח מות האב, וחש אשמה בשל היעדרותו מהבית והעדר יכולתו לסייע להם בתקופה משברית זו. בהתייחסותו לעבירות המיוחסות לו, מסר הנאשם כי אחד מהמבוגרים המכובדים בכפרו פנה אליו וביקש ממנו להחזיק עבורו למשך מספר דקות את האקדח, וכי הוא נעתר לו "מתוך כבוד". בהמשך לכך, הגיעה ניידת משטרה למקום והוא נתפס.

קצינת המבחן פרטה את הגורמים המפחיתים סיכון להישנות עבירות בעתיד; גילו הצעיר, מעורבותו הראשונה בפלילים; שאיפותיו הנורמטיביות, יכולתו להשתלב ויציבותו במסגרות השונות, הן במישור החינוכי והן בהשלמת השירות הלאומי; עם זאת ציינה קיומם של פערים בין כל אלה לבין חומרת העבירות שבהן הורשע, וכן עמימות סביב המניעים שעומדים בבסיס ביצוע העבירות; לשיטתה, הירצחו של האב מעלה סימני שאלה ונותר רושם לפיו רב הנסתר על הגלוי.

קצינת המבחן ציינה כי הנאשם מתפקד בחינוך, מגיע לקבוצות טיפוליות ומתפקד כעצור חוליה באגף.

לסיכום, קצינת המבחן ציינה כי בשל הפערים הנזכרים לעיל והתייחסותו המצומצמת של הנאשם למעורבותו, יש קושי להעריך את הסיכון להישנות עבירות מצדו של הנאשם בעתיד; במצב עניינים זה, אין באפשרותה להמליץ על חלופות ענישה או שיקום בקהילה שיש בהן להפחית מהסיכון להישנות עבירות דומות.

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

6.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם - נעדר הרשעות קודמות - מאסר בפועל במרכזו של מתחם ענישה הנע לשיטתו בין שנתיים לארבע שנות מאסר, מאסר מותנה מרתיע וקנס; כן עתר לחלט את האמל"ח שנתפס כאמור לעיל.

א. ב"כ המאשימה התייחס בהרחבה לחומרת העבירות שביצע הנאשם והסכנות הגלומות בחובן, בטענו בין השאר כי החזקה ונשיאה של נשק בלתי חוקי הפכה ל"מכת מדינה" של ממש; על בית המשפט מוטלת חובה להילחם בתופעה זו מלחמת חורמה באמצעות ענישה מחמירה אשר תעביר מסר תקיף, חד וברור לנאשם ולציבור בכללותו, לפיו החברה, ובראשה בתי המשפט, סולדים ממנה. שלילת חירות לתקופה ממושכת עשויה לסייע בהפחתת התופעה ואף במיגורה, ויש בה כדי להשליך באופן ישיר גם על ביצוע עבירות אלימות באמצעות החזקת נשק בלתי חוקי ולצמצם את תדירותן, נזקן והיקפן.

אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ב"כ המאשימה ביקש ליתן משקל משמעותי לחומרה לכך שהנאשם נשא על גופו את הנשק שלא כדין, כשהוא טען במחסנית מתאימה וכדורים, בטענה כי - בהעדר הסבר אחר מניח את הדעת - הדבר מעיד על כך שעשה זאת למטרות בלתי כשרות ולהיותו מוכן וזמין לפעולה מיידית, נסיבות המקרבות את הסיכון לאלימות קשה עד קטלנית. חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הוא מלא ובלעדי. הנאשם היה מודע לפסול שבמעשיו, וחרף זאת בחר להחזיק את הנשק במכנסיו, כשהוא עוטה כפפות ומחזיק מסכת סקי, במאמץ להסתירו מגורמי רשויות אכיפת החוק, ואף ניסה להימלט מהשוטר עת חשד בו.

הערך החברתי המוגן שנפגע במקרה הנדון הינו שלום הציבור והגנה על חיי אדם, ובית המשפט העליון נתן דעתו בפסקי דין רבים להשלכות הרוות האסון בעבירות בנשק והסיכון הגלום בהן.

ב"כ המאשימה הפנה לשורה של פסקי דין, אשר יפורטו להלן, אך הדגיש כי מדיניות הענישה הנוהגת היא רק שיקול אחד מיני רבים המובא בחשבון בעת קביעת מתחם הענישה, ובית המשפט הנכבד מצווה לקבוע את המתחם ההולם גם על רקע נסיבות המקרה והפגיעה בערכים החברתיים המוגנים. לעניין זה הפנה לע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5/6/13), מפי כב' הש' ארבל, (להלן: ענין חסן).

ב. לטענתו, בשים לב לסוג הנשק הנטען, לעובדה שהנאשם החזיק במחסנית התואמת לנשק כשהיא טעונה בכדורים, ובנוסף לכך החזיק בכדורים בכיס מכנסיו, ראוי להעמיד את מתחם העונש ההולם במקרה הנדון בטווח שבין שנתיים לארבע שנות מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

ג. אשר לתסקיר שירות המבחן, ב"כ המאשימה הדגיש את עמדתה של קצינת המבחן בדבר התהוות העולות בעניינו של הנאשם, ואמרתה כי רב הנסתר על הגלוי. לטענתו, אין מדובר בתסקיר חיובי, ובהעדר אפיק שיקומי שירות המבחן לא בא בהמלצה חיובית בעניינו. ועוד, לדבריו, גרסת הנאשם בפני שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום במתוקן.

לטענתו, עם כל הצער וההבנה בדבר האובדן הקשה של הנאשם שאביו נרצח ביום 18/10/20, בתקופת מעצרו, הרי שאין באירוע הרצח כדי לספק הצדקה או הסבר להימצאות הנשק באמתחתו ביום 20/7/20, כשלושה חודשים קודם לכן, ו"אין ללמוד מהאירוע הטראגי זכות בעניינו של הנאשם".

ד. לסיכום, המאשימה טענה כי בהעדר אפיק שיקומי, יש לשים דגש על אינטרס ההרתעה, לגזור את עונשו של הנאשם במרכז המתחם המוצע על ידה, ולהשית עליו עונשי מאסר מותנה ארוך ומשמעותי וקנס כספי בהיקף משמעותי.

טיעוני ההגנה

7. הסנגור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשם, ולהשית עליו עונש המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם הנע, לשיטתו, במקרה הנדון בטווח שבין מספר חודשים ל - 18 חודשי מאסר בפועל.

א. הסנגור טען כי - מבלי להקל ראש בחומרת העבירות שביצע הנאשם - לא בכדי הסכימה המאשימה להשמיט מכתב האישום המתוקן את יסוד ה"הובלה" שיוחס לנאשם בכתב האישום המקורי, רכיב עובדתי הטומן בחובו פוטנציאל גבוה יותר של פגיעה בערכים החברתיים המוגנים. לטענתו, השמטה זו צריכה לקבל ביטוי לקולא במתחם הענישה שיקבע בעניינו של הנאשם.

ב. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הסנגור נדרש בהרחבה לסכסוך שנתגלע בין שתי משפחות גדולות מאוד בכפר אבטין, משפחת חאלדי (משפחת הנאשם) ומשפחת עמרית; לדבריו, לאחר קטטה שאירעה בין שתי המשפחות, נחשדו ונעצרו לחקירה כמעט כל הצעירים ממשפחת חאלדי - כעשרה במספר, והנאשם ביניהם - בחשד

להמתת אדם ממשפחת עמריה. הנאשם שוחרר. כשלושה ימים לאחר מכן, ישבו ביחד 30-40 גברים ממשפחת חאלדי ושמרו על בתיהם, כדי למנוע פעולת נקם מצד משפחת עמריה, שבניה ישבו אף הם ישבו במתחם באותו אופן; הסנגור סיפר כי הוא עצמו הגיע למתחם באותם ימים - משייג עצורים ממשפחת חאלדי - וראה סוואנות של המשטרה ממוקמות בין בתי המשפחות, "כדי למנוע סיטואציה של שריפת בתים או פעולת נקם", כאשר משני הצדדים ישבו הגברים של משפחות חאלדי ועמריה.

אנשי המשטרה שהגיעו למקום, מצאו את הנאשם נושא בנשק בתוך המתחם בית המשפחה - רחבת חניה גדולה ליד בתי המשפחה - במטרה לשמור עליו. הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק להבדיל כאמור מהובלתו, וכי מדובר בהחזקת אקדח, להבדיל למשל מתת מקלע, וכן בכך שהעבירה בוצעה על ידי הנאשם בתוך מתחם הבית.

הסנגור הדגיש כי הנאשם לא היה קשור לאירוע המריבה שהתרחש בין המשפחות ימים ספורים קודם לאירוע הנדון. ג. הסנגור התנגד למתחם הענישה המבוקש על ידי המאשימה, בטענה כי הוא אינו תואם את מדיניות הענישה הנהוגה, ועתר כאמור להעמיד את מתחם הענישה על טווח שבין מספר חודשים ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ד. לעניין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הסנגור ביקש להתחשב לקולה בהודיית הנאשם בטרם הוחל בשמיעת הראיות בתיק, הודיה שהביאה לחסכון הרב בזמן שיפוטי יקר. כן ביקש להתחשב בכך שהנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, סיפר לקצינת המבחן מי נתן לו את האקדח.

לטענתו, אמרת הנאשם בפני קצינת המבחן כי החזיק את הנשק לשם כבוד, התייחסה לכבוד כלפי אותו אדם קרוב משפחה בן כ-50 שביקש ממנו להחזיקו בסיטואציה בה נכחו רבים מהמשפחה. לטענת הסנגור הנאשם התבקש להחזיק את הנשק על מנת שאותו אדם יוכל ליטול אותו מידי לעשות בו שימוש במידת הצורך, "מה יותר נוח לאדם בערך בן 50 מלהגיד לילד "תעמוד פה לידי ותחזיק את הנשק", כי ברור שאם יקרה משהו הוא יקח את הנשק" (עמ' 19 לפרוט'). דווקא נסיבותיו של המקרה הנדון מלמדות כי אין בעובדה שהנאשם החזיק בנשק כדי ללמד שהיה עושה בו שימוש בפועל.

יצוין כי בשלב זה של הטיעון הודיע הנאשם כי הוא עומד על הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ואינו מבקש לחזור בו ממנה.

הסנגור התנגד לקביעה כי גרסת הנאשם בפני קצינת המבחן אינן עולות בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן בהן הודה. לטענתו אין כל סתירה ביניהן, ולא כל עובדות האירוע קיבלו ביטוי בכתב האישום המתוקן. עוד ביקש לדחות טענתו של ב"כ המאשימה כי התסקיר בעניינו של הנאשם הוא שלילי. לטענתו, הפער אליו התייחס שירות המבחן הינו ברור ובולט לנוכח נתוני האישיים החיוביים של הנאשם הנדון למול העובדה כי מדובר במי שביצע עבירות בנשק. כן ביקש הסנגור להתחשב לקולה בגילו הצעיר של הנאשם ובעברו הנקי. הנאשם אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי עובר לביצוע העבירות בתיק זה. הסנגור הגיש אישורים וקבלות על לימודיו של הנאשם, בציינו כי עובר לאירוע למד הנאשם במכינה במכללת גורדון, ובסיומה נרשם והתקבל (בחוודשים מאי - יוני 20') ללימודי סיעוד באוניברסיטת חיפה, אך משנעצר בגין תיק זה לא החל בלימודי הסיעוד. (לתמיכה בטיעוניו הגיש לבית המשפט דרישת תשלום חוב בגין שכר לימוד מיום 6/7/17 שנשלחה לנאשם על ידי "גורדון המכללה האקדמית לחינוך", וכן שתי קבלות על אודות תשלום יתרת שכר לימוד בגין מכינה וקורס עברית אקדמית, מחודש אוגוסט 17').

הוא ביקש להתחשב בכך שלאחר שהנאשם נעצר, נרצח אביו על ידי בן משפחת עמריה, כפעולת נקם, ללא קשר לזהותו ולמידת מעורבותו במריבה. לדברי הסנגור, אבי הנאשם היה אדם נורמטיבי לחלוטין, חי חיי שלום, עבד כנהג משאית, והוא נורה ונהרג עת חזר מעבודתו אל ביתו, המצוי בקצהו של המתחם. הוא סיפר כי התבקש על ידי המשטרה לספר לנאשם על רצח אביו, אך עמד על כך שעובדת סוציאלית של שב"ס תודיע לו על כך לאלתר. דא עקא, שעת הגיע למחרת בבוקר לבית המעצר, התברר לו שהנאשם כלל לא דווח, המתין לביקור משפחות וציפה

לפגוש את אביו, והוא עצמו נאלץ למסור לו את הבשורה המרה והטרגית.

ה. הסנגור הדגיש כי קיימת סולחה בין שתי המשפחות, שהביאה לסיום הסכסוך ביניהן, כי לנאשם אין עניין לחזור לאיבטין, ולאחר ריצוי עונשו הוא מתכוון להתגורר בחיפה. עוד ציין כי מיד לאחר שהאב נרצח הנאשם אמר כי "מת מישהו ממשפחת עמריה לא בצדק, מת אבא שלי לא בצדק, לא יהיה לזה סוף", הודיע כי בכוונתו לכבד את הסכם הסולחה, והוא לא מתכוון לנקום את מות אביו. בן דודו של אבי הנאשם, אשר נכח בדיון ציין כי ביום 1/4/21 תתקיים הודנה, שלגביה קיים מסמך שנערך זה מכבר על ידי מכובדים, לאחר שהתקיימה ועדת סולחה. כן מסר כי הסולחה היא כללית לגבי כל משפחת הנאשם, כי דודיו מסכימים לסולחה והיא כוללת גם את הנאשם, על אף שהעניין לא נכתב במפורש.

ו. **לסיכום** טען הסנגור כי במכלול השיקולים שפורטו דלעיל אין זה המקרה לקבוע רף ענישה גבוה וראוי להשית על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם הענישה המבוקש כאמור על ידי ההגנה. לעניין זה ביקש כי עונש המאסר שיושם על הנאשם יהיה "קרוב" לתקופת המעצר אותה הוא מרצה עד לתום ההליכים. בהפנותו לפסיקה המשקפת לשיטתו את מדיניות הענישה הנוהגת (אשר תפורט בהמשך), ביקש ליתן משקל גם לכך שנאשמים אשר ישבו עם הנאשם במעצר נדונו בגין עבירות נשק חמורות יותר- לרבות נשיאה והובלה - לעונשים בטווח שבין 7 ל- 10 חודשי מאסר.

8. דברי הנאשם

"**קודם כל אני מצטער... אני רוצה להמשיך את הלימודים. אני רוצה לחזור הביתה, למשפחה, לצאת מהכפר כי אימא לבד בבית. אחי משרת בצבא הוא עלה לקורס קצינים והוא סוגר 30- 60 ימים, ואימא לבד בבית. אין אתה אף אחד.**"

לדבריו, הוא לא אמר לקצינת המבחן כי הוא איננו רוצה טיפול, "**היא לא שאלה אותי אם אני רוצה ללכת לטיפול. אני מוכן לעבור טיפול בכלא.**" כן סיפר כי הוא משתתף בקבוצות טיפוליות בחינוך. "**היו שתי קבוצות, ויצאתי לשיחות פרטניות עם העו"ס, היו לי כבר שלוש שיחות.**" עוד סיפר הנאשם כי הוא "עצור חוליה", דהיינו עובד באגף - מחלק אוכל, מפנה כלים, מנקה מקלחות ומכבס (עמ' 21 לפרוט', ש' 13- 25).

דיון והכרעה

9. רבות נכתב על הקושי בגזירת הדין, מקל וחומר כאשר עסקינן בנאשם בעל רקע נורמטיבי אשר ביצע עבירות חמורות המסכנות את הציבור.

כידוע, מאז תיקון 113 לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בתי המשפט בעת גזירת העונש הוא עיקרון ההלימה. דהיינו, יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו (סעיף 40ג. לחוק העונשין).

טרם גזירת העונש על הנאשם, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם המבוסס על נסיבות ביצועה של העבירה הקונקרטית, הערכים החברתיים שנפגעו מביצועה ומידת הפגיעה בהם, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות נוספות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ג. לחוק העונשין).

במסגרת הענישה ההולמת, על בית המשפט לאזן בין מספר אינטרסים שונים: נסיבות ביצוע העבירה, תדירות העבירות, חומרתן, אופן ומידת ההשפעה שלהן על החברה מחד גיסא, ומאידך גיסא נסיבותיו האישיות של מבצע העבירה, עברו הפלילי, גילו, אפשרויות שיקום ועוד.

חומרת העבירה והערכים החברתיים המוגנים

- 10.** אין צורך להכביר מילים אודות חומרתן של עבירות בנשק בכלל, וחומרת מעשיו של הנאשם בפרט, לרבות פוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהם.
- במסגרת התקלות של שתי משפחות ניצות בכפר איבטין, בהיותו שוהה במתחם ביתו, החזיק הנאשם ונשא במכנסיו באזור מותניו - בלא רשות על פי דין - אקדח מסוג גלוק, שהתברר כגנוב, טעון במחסנית מלאה ב- 12 כדורים 9 מ"מ, ו- 4 כדורים נוספים דומים בכיס מכנסיו. זאת, כשידיו עטויות כפפות וברשותו מסיכת סקי. בזכות תגובתו המהירה של איש המשטרה אשר דיבר עמו, הבחין בנשק, תפס את הנשק ואחז בנאשם, סוכל ניסיונו של הנאשם להימלט מהמקום. נוסף על כך החזיק הנאשם 6 כדורים דומים בארון ביתו.
- מאידך גיסא, מדברי הסנגור - אשר לא נסתרו - עולה כי בעקבות מותו של בן למשפחת עמארה, ניסו הגברים למשפחת חאלדי להגן על משפחותיהם מפני נקמה ושריפת הבתים, וכי המשטרה, אשר הייתה מודעת לנפוצות של האירוע, הציבה רכבי משטרה שיצרו חיץ בין מתחמי שתי המשפחות.
- 11.** החוק והפסיקה ייחסו לעבירות בנשק חומרה מיוחדת, נוכח ההשלכות הרות האסון ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נפסק כי זמינותו של נשק חם ורב עוצמה בעל פוטנציאל להסלמה בעבירות אלימות מסוגים שונים, מחייבת ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה.
- על הסיכון הגלום בעבירות בנשק ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19/1/14). ראו גם דבריו של כב' הש' סולברג בע"פ 9830/17 **פלאח חמודה נ' מדינת ישראל** (8/3/18), כדלהלן: "בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, ועל הסכנה הרבה הטמונה בביצוען, וזאת בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחונו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.2.2012); ראו גם: ע"פ 27/17 בסל נ' מדינת ישראל (פסקה 1 (12.12.2017)). בהתאם לכך, "מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה, המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה" (ע"פ 6989/13 פרח נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (25.2.2014))." (ראו גם ע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18/7/19) והמובאות שם, מפי כב' הש' סולברג).
- עוד ראו דבריו של כב' הש' עמית בע"פ 2398/14 **אלהויזל נ' מדינת ישראל** (8/7/14); ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19/1/14), מפי כב' הש' ארבל; ע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נ' חרבוש ואח'** (9/6/10), מפי כב' הש' פוגלמן;
- ראו גם ע"פ 8207/19 **אליהו נ' מדינת ישראל** (13/7/20), מפי כב' הש' סולברג (להלן: עניין אליהו);
- "... בתי המשפט מבקשים להתמודד עם הקלות המדאיגה שבה כלי נשק מוצאים את דרכם לידיהם של גורמים עברייניים ועוינים, ולפיכך מדיניות הענישה בעבירות של סחר בנשק הולכת ומחמירה עם השנים (ע"פ 8045/17 ברנאסי נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.08.2018); ...; ע"פ 315/20 אבו טאה נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (07.06.2020); ...; ע"פ 971/19 מדינת ישראל נ' געביס, פסקה 8 (11.07.2019); ...".
- 12. א. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש להתחשב בכך שחלקו של הנאשם הנדון בביצוע העבירות הוא מלא ובלעדי; טענתו כי זמן קצר לפני ניתן לו הנשק הטעון על ידי מכובד מבוגר שביקש ממנו להחזיקו לא נתמכה בראיות נוספות, ולא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת על ידי ההגנה במסגרת הטיעונים לעונש (ראו סעיף 40.י.ג) לחוק העונשין; ראו ע"פ 4442/19 **מדינת ישראל נ' שוץ** (13/11/19), וע"פ 7876/15 **חמאמרה נ' מדינת ישראל** (30/8/17), שניהם מפי כב' הש' ברון). בנסיבות העניין ומשהודיע הנאשם במעמד הטיעונים לעונש כי הוא עומד על הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן כהווייתן, איני רואה ליתן לגרסה זו משקל לקולה בגזירת דינו; זאת מעבר לכך שגרסה זו אינה נותנת הסבר לכפפות שעטה על**

ידיו, למסכת הסקי שהייתה ברשותו ולששת הכדורים שנמצאו בארוננו כששה ימים לאחר מעצרו.

עסקין בבגיר אינטליגנטי, אשר היה מודע לפסול שבמעשיו, יכול היה להימנע מביצוע העבירות ואף ניסה להימלט מאיש המשטרה שהבחין באקדח על מותנו.

לענין מדיניות הענישה הנוהגת, נתתי דעתי לכך שעסקין בנשיאה של אקדח, הנופלת בחומרתה מהחזקה של תת מקלע, שלו פוטנציאל נזק רב יותר משמעותית; ואולם, אף שמדובר בהחזקה ובנשיאת נשק ללא עשיית שימוש בו, הנאשם החזיק באקדח הטעון במקום בו התקהלו אנשים על רקע המתתו של בן משפחת עמארה והסכסוך בין שתי המשפחות, ואין צורך להכביר מילים על פוטנציאל הסיכון הטמון במעשה זה לביטחוננו של ציבור הנוכחים במקום, לרבות עוברי אורח בלתי מעורבים בסכסוך. הנסיבות שהביאו את הנאשם להחזיק בנשק ובתחמושת שהושגו שלא כדין - לשם שמירה ומניעת פעולת נקם - אינן יכולות להוות הצדקה למעשיו החמורים.

13.

הערכים החברתיים המוגנים בהם פגע הנאשם בביצוע העבירות בהן הורשע הם שלום הציבור ובטחוננו,

שלמות הגוף וכן סדרי השלטון והמשפט; בשים לב לפוטנציאל הנזק העצום הטמון בהחזקת נשק טעון, נראה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, וזוהי גם נקודת המוצא בגזירת הדין.

כפועל יוצא מחומרת הדברים, נוכח המציאות הקשה שחוזה המדינה - משהפכו החזקת נשק ונשיאה של נשק שלא כדין "מכת מדינה" של ממש - והביקורת החברתית והציבורית בגין התופעה המתרחבת של החזקת נשק לא חוקי מתחזקת, יש מקום להחמיר בענישה בכל הנוגע לעבירות הללו.

נוכח האמור לעיל, בנסיבות הענין, ובמיוחד מטעמי הרתעה, ראויים מעשיו של הנאשם לתגובה עונשית הולמת, בדמות מאסר משמעותי מאחורי סורג ובריח.

מתחם העונש ההולם

14.

העונש המרבי הקבוע בגין עבירה לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין - החזקת נשק ללא רשות על פי דין - הוא 7 שנות מאסר; העונש המרבי בצידה של עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק - נשיאה (או הובלה) של נשק ללא רשות על פי דין הוא 10 שנות מאסר; העונש המרבי הקבוע בצדן של עבירות לפי סעיפים 144(א) סיפא ו- 144(ב) סיפא לחוק העונשין - החזקה ונשיאה של תחמושת ללא רשות על פי דין - הוא 3 שנות מאסר.

בנסיבות הענין, משעתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה כולל בגין מכלול מעשיו של הנאשם - דהיינו הן בגין החזקה ונשיאת נשק ותחמושת בזמן האירוע והן בגין החזקת תחמושת בארון חדרו ימים ספורים לאחר מכן - ובהתחשב באופי העבירות וביחוד בכך שהתחמושת נתפסה בחדרו של הנאשם בהיותו במעצר בגין תיק זה, ניתן לראות בעבירות שביצע כ"אירוע אחד", ובהתאם לקבוע מתחם ענישה אחד למכלול המעשים.

באי כוח הצדדים הפנו לפסיקה התומכת בעמדתם, זה בכה וזה בכה, כאשר כל אחד מהם הפנה למקרים חמורים יותר וחמורים פחות מהענין הנדון בפנינו, וביקש לאבחן את פסקי הדין אליהם הפנה הצד שכנגד, או חלקם.

15.

א. ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין המלמדים לשיטתו על מתחם העונש ההולם הנוטען על ידו - הנע כזכור בין 2 ל- 4 שנות מאסר - כדלהלן:

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' בסל** (8/3/17) מפי כב' הש' סולברג, התקבל ערעור המדינה על קולת העונש שנגזר על נאשם צעיר בן 20.5, בעל עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון בהחזקה ונשיאת נשק מסוג **תת מקלע מאולתר ומחסנית**, והמשיב נידון ל- **18 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים, חלף 12 חודשי מאסר שהוטלו על ידי בית המשפט המחוזי.

"הצדדים הציגו הן לפני בית משפט המחוזי, הן בדיון שלפנינו, פסקי דין רבים התומכים כל אחד בשיטתו, זה בכה וזה בכה, לענין רמת הענישה הנוהגת ביחס לעבירות החזקת נשק. ידוע הקושי להסיק את רמת הענישה הנוהגת, שעה שכל גזר דין מושפע מן הנסיבות הייחודיות של המעשה ושל העושה, ולא הרי זה כהרי זה. ...

ודוק: בסל הוציא את הנשק מרשותו והעבירו לאחר, מבלי לדעת מה יעלה בגורלו ולמה ישמש. באופן אקראי הסתיים הסיפור בשלום, אך גם תרחיש אחר היה יכול, חלילה, להתרחש. אכן, ניתן לראות כי עונש המאסר המושת על מבצעי עבירות כגון דא בעת האחרונה עומד לעתים גם על פי שניים ושלושה מעונש המאסר שנגזר בענייננו (ראו עניין ותד; ע"פ 5900/15 מעוז נ' מדינת ישראל (10.5.2016)).

בע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17/11/16) מפי כב' הש' חיות (כתוארה אז), נדחה ערעורו של נאשם שנידון ל- **34 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים, לאחר שהורשע על יסוד הודייתו בעבירה של נשיאת נשק. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, שבהן הודה המערער במסגרת הסדר טיעון, התגלע סכסוך בין קרוב משפחה של המערער בשם אברהים ובין אחר בשם יונס, והשניים קבעו להיפגש בעיר טיבה לשם יישוב הסכסוך. באותו יום בערב נסע המערער ברכבו למקום המפגש יחד עם קרוב משפחתו שהוא קטין, כשהוא נושא עמו ברכב **אקדח גלוק** - שנגנב מספר חודשים לפני כן בהתפרצות לדירה - כשהוא טעון במחסנית שהכילה 14 כדורים. כשהגיע למקום המפגש, עצר המערער מאחורי הרכב שבו ישבו אברהים, יונס ואדם נוסף. הוא החביא את האקדח במכנסיו והתקרב עם הקטין אל הרכב. באותו שלב הגיעו למקום שוטרים שהורו למערער ולקטין להרים ידיים, אך המערער כרע לכיוון הרצפה והשליך את האקדח מאחורי גבו.

בע"פ 9702/16 **אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל** (13/9/17), מפי כב' הש' מינץ, נדחה ברוב דעות ערעורו של נאשם אשר נדון ל- **18 חודשי מאסר בפועל**, לאחר שהורשע על פי הודייתו בעבירה של נשיאת והובלת נשק, וכן בעבירה של נשיאה והובלת תחמושת בלא רשות על פי דין - **תת תקלע מאולתר, קת מתכתית המתאימה לרובה סער M-16, שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ**. מעובדות כתב האישום שבהן הודה המערער עולה כי כאשר נסע לכיוון ביתו שבקלנדיה, הבחין בנוסע ברכב אחר משליך תיק לעבר צד הדרך, וזאת כאשר בדרך שבה נסעו שני כלי הרכב הוצב מחסום משטרה אקראי. המערער שב למקום זמן מסוים לאחר מכן, חיפש ומצא את התיק שאותו ראה מושלך מהרכב, פתח אותו וגילה בתוכו תת מקלע מאולתר, קת מתכתית המתאימה לרובה סער M-16, שתי מחסניות ריקות וקופסה של 50 כדורי 9 מ"מ. הוא נשא עמו את כל אלה, החביא הכול בארון בחנות שברשותו, ואין חולק כי הנשק והתחמושת נותרו בחזקתו במשך כחצי שנה.

בע"פ 4345/18 **אבו עאמר נ' מדינת ישראל** (29/11/2018), מפי כב' הש' גרוסקופף, הקל בית המשפט בעונשו של המערער אשר הורשע על פי הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת ונהיגה בקלות ראש. הנאשם מצא **נשק מאולתר מסוג "קרל גוסטב" טעון במחסנית מלאה ב- 10 כדורים**, והוביל אותו ברכבו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 עד 48 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, ואילו בית המשפט העליון העמיד את עונשו על **17 חודשי מאסר בפועל**, בהתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם שנעדר עבר פלילי, בהליך הטיפול שערב ובסיכוי השיקום המפורטים בתסקירים של שירות המבחן.

בע"פ 8845/15 **מנסור נ' מדינת ישראל** (10/5/16), מפי כב' הש' הנדל, נדחה ערעורו של נאשם, בן 21, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של נשיאת והובלת נשק ומעשה פזיזות ורשלנות. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל, והשית על הנאשם **18 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית.

בע"פ 5646/15 **תיהאוי נ' מדינת ישראל** (14/2/16), מפי כב' הש' מזוז (להלן: עניין תיהאוי), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של החזקת נשק, לאחר שהחזיק, ברכב בו שהה עם אחר, אקדח טעון עם מחסנית ובה 5 כדורים שהוטמנו מתחת לשטיח הרכב. מדובר בצעיר, בעל הרשעה קודמת אחת של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, אשר ניהל אורח חיים נורמטיבי טרם ביצוע העבירות. שירות המבחן הגיש בעניינו תסקיר שלילי במהותו משלא הפנים את הפסול במעשיו ולא הביע נכונות להשתתף בהליך שיקומי. בית המשפט

המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 9 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם **15 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

בע"פ 3657/18 **מסרי נ' מדינת ישראל** (4/10/18), דחו כב' הש' הנדל, מינץ ושטיין את ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של **נשיאת נשק שלא כדין, משנשא ברשותו תת מקלע מאולתר טעון במחסנית המכילה כדור אחד**. הנאשם החזיק את כלי הנשק, המחסנית והכדור בתוך תיק שנשא על גבו, בעודו צועד באזור מגורים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם - צעיר בן 25, נעדר עבר פלילי - **18 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

בע"פ 9373/10 **חמד ותד נ' מדינת ישראל** (14/9/11), מפי כב' הש' לוי, קיבל בית המשפט את ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות של **החזקה ונשיאת נשק - אקדח FN ומחסנית עם 9 כדורים** שהחזיק בביתו מתחת למזרן המיטה, ו- 63 כדורי 9 מ"מ נוספים שנמצאו מוטמנים בחצר; בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם - בעל הרשעות קודמות בעבירות הצתה, חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - 50 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים, ובית המשפט העליון הפחית את עונשו והעמידו על **30 חודשי מאסר בפועל**.

בת"פ (חי') 28615-08-17 **מדינת ישראל נ' חמדוני** (23/4/18), מפי כב' הש' טובי, הורשע הנאשם על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקה, נשיאה והובלת נשק, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. **הנאשם החזיק תת-מקלע מאולתר, מחסנית מתאימה עם 9 כדורים, קופסא עם 50 כדורים, וכן רימון הלם**. כאשר הבחין בשוטרים הוא ניסה להימלט, השליך את האמל"ח והסתתר מהשוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 16 עד 40 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם - צעיר בן 24, בעל עבר פלילי - **22 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי. בנוסף, הופעל עונש מאסר מותנה בן 6 חודשים, שהיה תלוי ועומד נגד הנאשם, חלק במצטבר וחלק בחופף, כך שבסך הכול ריצה 25 חודשי מאסר.

ב. הסנגור, אשר טען כי פסקי הדין שהגישה המאשימה דנים בנסיבות חמורות הרבה מהמקרה הנדון, הפנה למספר פסקי דין המלמדים לשיטתה על מתחם הענישה הנטען על ידו- בטווח שבין מספר חודשים ל- 18 חודשי מאסר בפועל - כדלהלן:

בע"פ 5330/20, 6181/20 **ענבתאוי ואח' נ' מדינת ישראל** (22/11/20), מפי כב' הש' קרא, נדחה ערעורו של נאשם ענבתאוי - בע"פ 5330/20 - על חומרת עונש שהושת עליו, והתקבל ערעור המדינה על קולת עונש שהושת על שני הנאשמים סובחי וג'נאן - בע"פ 6180/20. מדובר בפרשה בה הורשעו שלושת הנאשמים יחד עם שניים נוספים בעבירות בנשק, על פי הודייתם בכתב אישום מאוחד ומתוקן בשנית במסגרת הסדר הטיעון.

המערער **ענבתאוי**, צעיר בעל עבר פלילי, הורשע בביצוע בצוותא של החזקה, נשיאה והובלה של נשק מסוג אקדח תופי וכן **בעבירה של עסקה אחרת בנשק**, ונדון ל- **28 חודשי מאסר** בפועל ולמאסרים מותנים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו, בין השאר בהתחשב בחלקו המרכזי בפרשה, בהרשעותיו הקודמות לרבות בעבירות בנשק בגין נדון למאסר, ולעמדת שירות המבחן.

המשיבים **סובחי וג'נאן**, צעירים נעדרים עבר פלילי, הורשעו בעבירות של החזקה, נשיאה והובלה של נשק, וכל אחד מהם נדון ל- **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ועונשים נלווים; בית המשפט העליון החמיר בעונשם, נוכח מדיניות הענישה הנוהגת, השית על סובחי 10 חודשי מאסר בפועל, ועל ג'נאן - בין השאר בהתחשב במעורבותו בעסקת הנשק - **14 חודשי מאסר בפועל**.

בע"פ 5807/20 **שיבלי נ' מדינת ישראל** (30/12/20), מפי כב' הש' סולברג, התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו בעבירות של נשיאת נשק - **תת מקלע מאולתר** - והובלתו (ברכבו), ונידון ל- 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים; זאת, תוך חריגה ממתחם העונש ההולם, (שהועמד בטווח שבין **20 ל-40 חודשי מאסר**), בשל נסיבות אישיות קשות ומשיקולי שיקום. הנאשם היה רווק בן 39 נעדר עבר פלילי, נכה צה"ל כתוצאה מפיצוץ של

מכונית תופת בעזה, שהתקיים מקבצה שהוא מקבל ממשרד הביטחון, ושירות המבחן הגיש תסקיר חיובי בעניינו מטעמי שיקום. בית המשפט העליון קבע כי מדובר במקרה חריג שבחריגים, בציינו כי נסיבות ביצוע העבירה - לפיהן מדובר בנשק שהנאשם מצא עת ירד מרכבו והובילו ברכבו לביתו כדי לפגוש את אביו ולדווח על הנשק למשטרת ישראל - ובעיקר נוכח מצבו הרפואי, הנפשי והמשפחתי של הנאשם, והפחית את עונשו של הנאשם ל- **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ועונשים נלווים.

בע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (1/2/15), מפי כב' הש' רובינשטיין, התקבל ערעור המדינה לגבי נאשם שנדון למאסר לריצוי בעבודות שירות, לאחר שהורשע על יסוד הודייתו ברכישה והחזקה של נשק ונשיאה והובלה של נשק, וכן הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסר על תנאי.

בת"פ (חי') 39800-09-18 **מדינת ישראל נ' זיד** (4/6/19), מפי סגן הנשיא אליקים, הורשע נאשם - בן כ- 21, נעדר עבר פלילי - על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק ואבזר ובנשיאה והובלת נשק ואבזר, לאחר שנשא והוביל ממטע זיתים הסמוך לביתו **אקדח מסוג ברטה וכן מחסנית טעונה בשישה כדורים 0.22 מ"מ**. בהמשך החזיק הנאשם את האקדח בתוך נעל בחדר השינה של הוריו ואת המחסנית עם הכדורים בתוך נרתיק משקפיים בחדר האמור. שירות מבחן קבע כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה למעשיו, ולכן אין בעניינו המלצה בעלת אופי טיפולי או חלופה עונשית שתסייע בהפחתת הסיכון. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל**, והשית על הנאשם **10 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

ה. בת"פ (חי') 63018-05-18 **מדינת ישראל נ' מחאמיד ואח'** (24/10/19), מפי כב' הש' בן, הורשע נאשם על יסוד הודייתו במסגרת הסדר הטיעון, בנשיאה והובלה של נשק לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, ובעבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. באותו עניין נשא הנאשם בצוותא עם אחר (בעת נסיעה ברכב) **שני כלי נשק טעונים ואף הוביל בכיס המעיל שלבש, מחסנית נוספת עם 28 כדורים של M16**, ונמלט מפני השוטרים כשברשותו כלי הנשק. ב"כ המאשימה אישר בטיעונו לעונש כי הנאשם נשא את הנשק נשיאה קצרה בשביל עפר ולא מעבר לכך. בנסיבות אלה קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין **18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל**. בהתחשב בהמלצת שירות המבחן ובעונש שנגזר על הנאשם האחר (**כ-6 חודשי מאסר בפועל**) סטה בית המשפט מהמתחם שקבע משיקולי שיקום, והשית על הנאשם **9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות** ומאסרים מותנים.

בע"פ 8017/20 **מדינת ישראל נ' גריפאת** (22/12/20), מפי כב' הש' פוגלמן, נתקבל ערעור המדינה על ענישה בת 7 חודשי מאסר בפועל שהשית בית המשפט המחוזי על נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקה, הובלה ונשיאה של נשק- שלושה מטעני חבלה. בהתחשב בעברו הפלילי של הנאשם, בסוג הנשק בפוטנציאל הנזק ההרסני הטמון בביצוע העבירות, והעובדה כי הנאשם ביצע את העבירה בעודו מרצה מאסר בגין עבודות שירות בתיק אחר, החמיר בית המשפט העליון את עונשו והעמידו על **14 חודשי מאסר בפועל** בניכוי ימי מעצרו.

בע"פ 3853/20 **מדינת ישראל נ' מוגרבי** (29/11/20), מפי כב' הרכב השופטים פוגלמן, מזוז ווילנר, נדחה ערעור המדינה על ענישה בת **15 חודשי מאסר בפועל** שהושת על נאשם, אשר הורשע על יסוד הודייתו, בעבירה של החזקת נשק, לאחר שנעצר כשהוא מחזיק בידו נשק מסוג M16 במתחם ביתו. במסגרת הסדר הטיעון שגובש בין הצדדים הוסכם כי המאשימה תטען לעונש של 28 חודשי מאסר בפועל בנוסף לעונשי מאסר על תנאי וקנס, בעוד שההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה. בית המשפט המחוזי העמיד את **מתחם על טווח שבין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל** וגזר כאמור על הנאשם 15 חודשי מאסר ועונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי על אף שהענישה הינה על הצד המקל אין הצדקה להתערב בעונש שהושת עליו.

ג. הנה כי כן, קשת הענישה בעבירות בנשק שביצע הנאשם היא מגוונת ותלויה במשתנים רבים ובנסיבותיו הייחודיות של כל מקרה ומקרה, ובין השאר בהתחשב בסוג העבירה (החזקה, נשיאה, הובלה, סחר), סוג הנשק וכמותו.

לענין האופן לקביעתו של מתחם הענישה וההבחנה בין מתחם הענישה לבין הענישה הנוגת, המהווה רק אחד הפרמטרים לקביעתו, ראו דבריה של כב' הש' ארבל בע"פ 1323/13 חסן הנ"ל).

על מנת לשרטט כדבעי את מתחם העונש ההולם ראו גם פסיקה נוספת לגבי בענין החזקת נשק, נשיאתו והובלתו שלא כדין. כך למשל:

בענין אליהו נדחה ערעורו של הנאשם על גזר דין שבגדרו נגזרו עליו **18 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים בגין תיווך פעיל בשתי עסקאות נשק, שבמסגרתן **נמכרו נשקים** לסוכן משטרה.

ברע"פ 2822/12 **דוהארי נ' מדינת ישראל** (25/4/12), מפי כב' הש' נאור (כתוארה אז), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם - שלחובתו הרשעות קודמות ומאסרים גם בעבירות נשק - אשר נדון ל- **20 חודשי מאסר בפועל**, וכן **להפעלה של 10 חודשי מאסר על תנאי במצטבר**, לאחר שהורשע על פי הודייתו בהחזקת נשק, כאשר בסמוך לביתו נמצא תיק אשר בו אקדח עם מחסנית תואמת המכילה 13 כדורים ושתי מחסניות נוספות ובהן 13 כדורים. זאת, לאחר שבית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. באותו ענין דובר בנאשם אשר לחובתו הרשעות קודמות בעבירות בנשק, בגין נדון למאסר.

ברע"פ 4329/10 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25/10/10), מפי כב' הש' לוי, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת נשק ונשיאתו של כדין בגין גזר עליו בית המשפט המחוזי בנצרת **20 חודשי מאסר בפועל**. באותו ענין בעת שנהג ברכב שבבעלותו, נמצא הנאשם, נעדר עבר פלילי, מחזיק באקדח טעון במצב נצור, מבלי שהיה מורשה לכך.

ברע"פ 3336/18 **מ"י נ' סמארה** (29/11/18), מפי כב' הש' גרוסקופף, נתקבל ערעור המדינה לגבי נאשם שהורשע על יסוד הודייתו בנשיאת נשק ותחמושת ובהחזקת תחמושת - **שני כלי נשק מאולתרים מסוג תת מקלע טעונים בשתי מחסניות ו- 47 כדורים 9 מ"מ**. בית המשפט העליון החמיר בעונשו וגזר עליו **24 חודשי מאסר בפועל**, חלף 18 חודשי המאסר שהוטלו על ידי בית המשפט המחוזי.

ברע"פ 2564/19 **אזברגה נ' מדינת ישראל** (18/7/19), מפי כב' הש' ברון, נדחה ערעורו של המערער - יליד 1984, נעדר הרשעות קודמות - על גזר דין, שבמסגרתו הוא נידון לעונש של **16 חודשי מאסר בפועל** ולעונשים נלווים בגין הרשעתו בעבירה של נשיאת נשק לפי סעיף 144 (ב) לחוק העונשין. באותו ענין, המערער קשר קשר עם אחרים וניהל עימם משא ומתן לרכישת אקדח שהיה מצוי ברשותם **במטרה לסחור בו. המערער ושותפו לכתב האישום (להלן: מוחמד השותף) נסעו מלוד למחנה הפליטים שועפט בירושלים, שם הועבר לרשותם אקדח גנוב מתוצרת חברת "גלוק", קליבר 9 מ"מ, יחד עם מחסנית תואמת, תמורת 32,000 ₪. בהמשך, נכנסו השניים לרכב סובארו כשהשותף נהג בו, הסתירו את האקדח מתחת למושב הנוסע - המערער, ונסעו חזרה מירושלים עד שנעצרו על ידי המשטרה סמוך למחלף שער הגיא. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 12-30 חודשי מאסר**. מוחמד השותף הורשע בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144 (א) לחוק העונשין; בעניינו נקבע מתחם ענישה הנע בין **6 חודשי מאסר שיכול שירוצו בדרך של עבודות שירות ל-20 חודשי מאסר בפועל**, ולבסוף נגזר עליו עונש של **7 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים על תנאי.**

ד. בנסיבות הענין, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הנדרשים לענין, על רקע טיעוני הצדדים, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, ובמדיניות הענישה הנהוגה, אני רואה להעמיד את מתחם העונש ההולם במקרה זה - על טווח שבין 15 חודשי מאסר בפועל ל- 40 חודשי מאסר.

יחד עם זאת, הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, ומשכך יובאו בחשבון שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של הנאשם.

א. לקולה אני רואה לזקוף לזכותו של הנאשם את הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן בטרם הוחל בשמיעת הראיות; הנאשם נטל אחריות למעשיו, והביע חרטה בגינם, אם כי בפני קצינת המבחן נטה למזער את אחריותו, באמרו כי החזיק את הנשק הטעון משך מספר דקות בלבד לבקשת מכובד ממשפחתו, מתוך כבוד ואולי חוסר נעימות לסרב לו, כאמור לעיל. מכל מקום דבריו אלה לא חרגו מהעובדות המוסכמות בכתב האישום שתוקן במסגרת הסדר הטיעון, הנאשם הורשע על יסוד הודייתו ועמד עליה גם לאחר קבלת התסקיר.

ב. עוד אני להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, בעברו הנקי ובנסיבותיו האישיות כפי שפורט בהרחבה בתסקיר בעניינו ומפי סנגורו; כל אלה מלמדים כי הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי עובר לביצוע העבירות בתיק זה, ויותר מכך. הוא סיים 12 שנות לימוד עם בגרות מלאה, ביצע שירות לאומי מלא משך כשנתיים כמדריך נוער, השלים לימודי מכינה במכללת גורדון, התקבל ללימודי סיעוד באוניברסיטה, ואף עבד כשנה בשוק הסיטונאי בחיפה לפרנסתו. היותו מדריך נוער במסגרת השירות הלאומי ובחירתו בלימוד סיעוד מלמדת על אישיותו ועל נטייתו לסייע לבני אדם אחרים ולתמוך בהם.

עוד אני רואה להתחשב בכך שהנאשם עצור מאז 20/7/20 ועד היום, וכי זה לו מעצרו הראשון.

ג. יחד עם זאת, נסיבות ההחזקה של האקדח הטעון שהיה גנוב (אם כי מעובדות כתב האישום עולה כי נגנב בשנת 07', עת היה הנאשם בן 11), כשהוא עוטה על ידיו כפפות ומצויד במסכת סקי, מצביעות על כך שהנאשם התכוון לאפשרות כי יעשה שימוש בנשק שהוחזק שלא כדין במקרה של התלקחות המריבה. לא נעלם מעיני כי השהות המאורגנת של בני המשפחה במתחם **נועדה להגן על בני משפחותיהם** מפני מעשי נקם בחפים מפשע (כנראה באמצעות נשק שהוחזק אף הוא שלא כדין על ידי היריבים) ומפני שריפת בתים מטעמים של נקמת דם, וכי **ההתקהלות הייתה בידיעת המשטרה ובנוכחותה**, שעה שרכבי המשטרה יצרו חיץ בין המשפחות, אך שעה שמדובר בנשק האסור בהחזקה, יש לפעול למיגור התופעה בכללה. כך גם את העובדה כי הנאשם ניסה להימלט מאיש המשטרה שהבחין באקדח על מותנו.

ראו לעניין זה דבריו של כב' הש' מזוז בעניין תיהאוו, שם נגזרו על המערער **15 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה בגין נשיאת נשק עם אחר בצוותא חדא, שם נדחה את ערעורו לגבי חומרת העונש שהושת עליו;

"נוכח האמור לעיל, אין בידי לקבל את הטענה לפיה העונש שהוטל על המערער חמור מהמקובל. המערער הודה בהחזקת נשק הטעון במחסנית על רקע סכסוך משפחות. הסיכון הגלום בהחזקת נשק בנסיבות אלה גלוי לעין. הוא עלול להוביל לפגיעה בגוף ובנפש. העובדה שמטרת החזקת הנשק הייתה, לטענת המערער, לשם הגנה עצמית, אין בה כדי להפחית מהחומרה; אדרבא, מדובר במצב העלול להתדרדר להסלמה אלימה ולירי ופגיעה הן במעורבים בסכסוך והן בעוברי אורח בלתי מעורבים".

ד. לא ניתן שלא לתת משקל משמעותי לעובדה המצערת כי שלושה חודשים לאחר האירוע נרצח אביו, ולהשלכות הקשות מנשוא של מות האב על אמו של הנאשם, בעלת משפחתו לגיל הרך, ועל אחיו הצעירים, שעה שהנאשם עצמו נתון במעצר. לדברי הסנגור - שלא נסתרו על ידי המאשימה - האב היה איש של שלום, לא היה מעורב בסכסוך, איש משפחה, נהג משאית שיצא בבוקר וחזר בערב, ונרצח באופן אקראי, רק מפני שהוא מתגורר בקצה המתחם של משפחת חאלדי. לאחר אירוע טרגי זה, הגיעו שתי המשפחות להודנה לאחר מעורבות וועדת הסולחה. הסנגור הדגיש כי קיימת סולחה בין שתי המשפחות, אם כי בן משפחה שישב באולם הבהיר כי מדובר בהודנה. הנאשם עצמו הבהיר כי הוא מתכוון לעבור לחיפה, ללמוד באוניברסיטה, לכבד את הסולחה, ואינו מתכוון לנקום את מות אביו.

ה. שירות המבחן נמנע מהמלצה על חלופת ענישה או שיקום בקהילה שיש בהן להפחית מהסיכון להישנות עבירות בעתיד, על אף הרקע הנורמטיבי של הנאשם; זאת בשל העמימות סביב פרטי האירוע, לרבות הירצחו של אביו, שיקול תמוה בעיני בלשון המעטה. הנאשם מצדו הודיע כי הוא כלל לא נשאל אם הוא מוכן להשתלב בטיפול, וכי הוא מוכן לעבור טיפול בכלא. **אין חולק כי הנאשם אכן משתתף בקבוצות טיפוליות בכלא ואף מתפקד כעצור חוליה ועובד בכלא.**

ו. בנסיבות העניין, שליחתו של הנאשם למאסר בפועל ממושך תפגע בו ובמשפחתו, אשר נותרה ללא אב ובעל, אך כאשר עסקינן בעבירות בנשק גובר כאמור האינטרס הציבורי על פני עניינו האישי של הנאשם.
ז. בנתונים אלה, ונוכח נסיבותיו האישיות החריגות של הנאשם - הירצחו של אביו לאחר מעצרו - והעובדה כי הוא השתלב בהליך טיפולי בכלא, אני רואה להעמיד את עונשו על הרף התחתון של המתחם.

סוף דבר

17. על כן, לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, אני רואה לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו בתיק זה החל מיום 20/7/20 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי למשך 12 חודשים, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירות בנשק מסוג פשע ו/או כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.
מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, שהנאשם לא יישא בו זולת אם יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת נשק מסוג עוון, ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

ג. בנסיבות העניין אני רואה להשית על הנאשם קנס.

ד. לבקשת המאשימה ומנימוקיה, ובהעדר התנגדות מטעם ההגנה, אני מורה על חילוט הנשק והתחמושת שנתפסו על ידי משטרת ישראל ברשותו ובהחזקתו של הנאשם.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אדר תשפ"א, 23 פברואר 2021, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.